

گزارش مراسم "چهلمین سالگرد مرگ صمد بهرنگی و بیستمین سالگرد کشتار ۶۷" در شهر استکهلم - سوئد

من در روای خود دنیایی را می بینم که در آن هیچ انسانی ،
انسان دیگر را خوار نمی شمارد
زمین از عشق و دوستی سرشار است
من در روای خود دنیایی را می بینم که در آن
همگان راه گرامی آزادی را می شناسند
چنین است دنیای روایی من!

شعر فوق که یکی از سروده های زیبای "لنگستون هیوز" شاعر نامی سیاهپوست آمریکایی ست، آغاز گر مراسم بزرگداشت یاد صمد بهرنگی نویسنده انقلابی و گرامی داشت خاطره زندانیانی که در قتل عام سال ۶۷ به قتل رسیدند در استکهلم سوئد بود. در این مراسم که در تاریخ شنبه ۱۳ سپتامبر ۲۰۰۸ به ابتکار سازمان هواداران چریکهای فدائی خلق ایران در سوئد برگزار شد، بیش از ۸۵ تن از فعالین سیاسی و ایرانیان مقیم این شهر شرکت کردند و یاد و راه معلم انقلابی توده ها که چهل سال پیش مردم ما وی را از دست دادند و نسلی از شاگردان مبارز او را که در دهه ۶۰ به دست جلاوران جمهوری اسلامی به دار آویخته شدند را گرامی داشتند

مراسم یادمان صمد و جان باختگان تابستان ۶۷ با شعر لنگستون هیوز و یک دقیقه کف زدن بیاد تمامی شهدای راه آزادی و سوسیالیسم و بویژه کمونیستها شروع شد و بدنال آن ویدیو کلیپ "صمد در قلب من است!" ساخته چریکهای فدائی خلق ایران پخش شد. این ویدیو کلیپ که منعکس کننده جلوه هایی از زندگی و مبارزات صمد این فرزند راستین زحمتکشان ایران بود با استقبال فراوان از سوی شرکت کنندگان در جلسه روبرو شد.

در ادامه پیام اسد بهرنگی برادر صمد که از ایران برای این مراسم ارسال شده بود قرائت شد که در آن اسد بهرنگی با سپاسگزاری از بزرگداشت یاد صمد از جمله مطرح کرده بود: "مرگ صمد هرطور بوده باشد، او هنوز هم قلب جوانان را تسخیر کرده و در اوج است. او خود ماهی سیاه کوچولویی بود که ۲۹ بیشتر عمر نکرد. و از این نوع جوانمرگی در ادبیات معاصر ایران کم نیست. کافی است چشممان را باز کنیم و به گذشته نزدیک ایران نگاه کنیم، خیلی ها را خواهیم دید که در همان جوانی زندگی را به خواهندگان اش گذاشتند و رفتند. منظورم پروین اعتصامی، میرزاده عشقی، خسرو گلبرخی و بهروز دهقانی و خیلی های دیگر هستند. اینها که اکثرشان با تیغ ستم از پا افتادند، دوست داشتند که در خدمت زحمتکشان جامعه خود باشند. و در راه اجرای همین عقیده نیز جان باختند. جامعه آن روزی نمی پسندید که گل هایی که تازه از غنچه در آمده بودند به آنها چنگ و دندان نشان دهند. آنها دوست داشتند که این گلها و غنچه ها بر روی میز نهارخوری آنها باشند و آنها را به اشتها در آورند. لذا گلهایی مثل صمد که از این نفرت داشتند و در آرزوی واژگونی میز نهار این اشخاص بودند، در همان میان چمن به پیچی باغبان ستمکار و قلابی گرفتار آمده و به زمین افتادند."

پیام رفیق اشرف دهقانی به مناسبت بیستمین سالگرد قتل عام تابستان سال ۶۷ توسط جمهوری اسلامی بخش دیگر برنامه را تشکیل می داد. در این پیام با تاکید بر ضرورت مجازات آمرین و عاملین این جنایت بزرگ آمده است: کشتار سال ۶۷ با همه رنج و غمی که برای ما دارد اما در عین حال بیانگر این نیز می باشد که دژخیمان حاکم بر ایران علیرغم همه جنایاتشان در دهه ۶۰ و علیرغم اینکه با توسل به توأبیین زندگی را حتی در چهار دیواری زندان نیز برای زندانیان سیاسی به جهنم تبدیل کرده بودند اما هرگز نتوانستند مقاومت زندانیان سیاسی مقاوم این فرزندان قهرمان مردم ما را در هم بشکنند و این زندانیان در سراسر سالهای ۶۰ در شرایطی که وفادار ماندن بر اعتقادات و باورهای مبارزاتی جز شکنجه و مرگ پاسخ داده نمی شد، با نه گفتن به خواستهای اهریمنان حاکم مقاومت و پایداری مردم ما در مبارزه با رژیم مدافع سرمایه داری وابسته را پژواک دادند .

بدنبال این پیام رفیق چنگیز قبادی فر سخنانی را تحت عنوان "نقش صمد در شکل گیری تئوری انقلاب ایران" ایراد کرد. سخنران در صحبت‌هایش با اشاره به ایده ها و اندیشه های سرخ موجود در آثار صمد بهرنگی و روابط تنیده و مبارزاتی او با کمونیست‌هایی نظیر بهروز دهقانی و یارانش در تبریز و همچنین رفیق کبیر امیر پرویز پویان در خارج از تبریز به نقش انکار ناپذیر اندیشه های صمد در شکل گیری تئوری چریک‌های فدایی خلق ایران و راهگشایی هایی که صمد و یارانش در جامعه تحت سلطه ما در دهه ۴۰ و ۵۰ ایجاد کردند، تاکید نمود. در این سخنرانی همچنین بر این واقعیت تاکید شد که بسیاری از کمونیست‌ها و مبارزین قتل عام شده توسط رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی اساساً از زمره نسلی بودند با مطالعه کتاب‌های صمد و با اندیشه های او کار مبارزاتی را شروع کرده و رشد کردند و با فداکاریها و مبارزات خود نقش بزرگی در انقلاب مردم ایران بازی کردند.

در ادامه برنامه "سرحدات اریجان" هنرمند مبارز کرد از ترکیه با ساز خود، ترانه سرودهای انقلابی بزبان ترکی اجرا کرد و مورد تشویق حضار قرار گرفت. پس از استراحت حسن جداری شاعر مبارز بروی صحنه رفت و با یادآوری خاطراتی از دوران صمد و اشاره به شخصیت انقلابی او به شعر خوانی پرداخت. اشعار انقلابی شاعر، هیجان و شور بیشتری به مراسم بخشید و او با تشویق ممتد حاضرین روبرو شد. قسمت بعدی برنامه به هنرمندان مبارز شیلیایی "پپه و ماری" اختصاص داشت که ترانه سرودهای انقلابی و از جمله ترانه "چه گوارا" را بزبان اسپانیایی اجرا کردند و بشدت مورد تشویق حاضرین قرار گرفتند. بخش انتهایی برنامه یادمان صمد و جان باختگان دهه ۶۰ به هنرنمایی گروه "ریلز" اختصاص داشت که چند ترانه را بزبان فارسی اجرا کردند. علاوه بر شرکت بیش از ۸۵ نفر در مراسم بزرگداشت صمد و جانباختگان دهه ۶۰ در استکهلم، جریان این مراسم بطور مستقیم از شبکه اینترنت نیز پخش شد و ده ها تن از ایرانیان از این طریق در جریان این مراسم قرار گرفتند.